

Kommissionen er enig om Toldsatserne for Løbe-Nr. 173—175 i Flertallets Forflag.

Der henvises til Afdeling B., Side 222—223, og Bilag 94—99 i Tillæget.

Løbe-Nr. 176. Flertallet har ligesom Landstinget forhøjet den nuværende Told af 72 β pr. Bund for denne Position til 2 Kr., fordi de fra Udlandet indførte Skindhandsker ubetinget maa betragtes som Lüksus, idet de udelukkende høre til de bedre og finere Sorter, som alene købes af den velhavende Klasse. Den nuværende Told udgør ca. 8 pCt. af Værdien, medens en Told af 2 Kr. vil udgøre ca. 10 pCt. Forhøjelsen udgør kun 3 Ore paa hvert Par Handsker. Da den foreslaaede Forhøjelse derfor næppe vil faa nogen Indflydelse paa Indførselsmængden, synes det heraf at fremgaa, at den heller ikke vil faa nogen Betydning som en Forøgelse af den nuværende Beskyttelse for den indenlandske Handskeindustri.

Mindretallet finder ingen Anledning til at foreslaa nogen Forhøjelse af Tolden paa Handsker, da Fabrikationen har kunnet trives meget vel med den bestaaende Told og der endnu, trods Toldforhøjelserne i Eksportlandene, er en betydelig Overfludsindførsel af denne Vare. Indførselen, der kun har en Værdi af ca. 50,000 Kr. aarlig, er ringe i Forhold til Udførselen og forsvindende i Forhold til det hjemlige Forbrug. Den lidt forhøjede Told paa Handskefindene kan ikke antages i nogen nævneværdig Grad at ville fordyre Handskeproduktionen, og hvad endelig Lüksussynspunktet angaar, saa kan Mindretallet kun slutte sig til en Forhøjelse af Tolden paa Lüksusvarer, naar det kan betragtes som givet, at Tolden vil komme Statskassen og ikke væsentlig Enteltmænd til gode. Mindretallet foreslaar under Henvisning til disse Betragtninger at bevare den bestaaende Told, 1 $\mathbb{D}$. 1 Kr. 50 $\mathbb{D}$.

I øvrigt henvises til Afdeling B., Side 223, og Bilag 100 og 101 i Tillæget.

Løbe-Nr. 177 og 178. Efter Flertallets Formening har Tolden for Fodtøj og naadlet Arbejde foruden finansiel Betydning ganske særlig Betydning som Beskyttelse for vort Skomagerhaandværk, der maa henregnes til vore vigtigste Haandværk efter det store Antal Personer, ca. 14—15,000, der finde deres Erhverv derved.

Skomagerhaandværket er et af de Fag, der er mest trykket af den udenlandske Konkurrence, idet særlig de tykke Skotøjsfabrikker mere og mere faa Indpas her i Landet for deres Overproduktion. I saa Henseende skal der henvises til den overordentlige Stigning i Indførselen. Denne var saaledes i 1868 kun 16,000 $\mathbb{D}$., i 1893 283,000 $\mathbb{D}$., altsaa steget med 1665 pCt., medens den indenlandske Arbejdskraft ved dette Haandværk i Aarene 1870 og 1890 udgjorde henholdsvis 11,000 og 14,000 Personer og altsaa i samme Tidsrum kun viser en Stigning af 29 pCt. Flertallet har ved Toldsatzen for Fodtøj tillige taget Hensyn til, at Tolden paa Raastoffet delvis er foreslaaet forhøjet, idet hele Kommissionen er enig om en Told af 25 Ore for Saalelæder i Kærnestykker mod 8 β pr. $\mathbb{D}$. efter den nugældende Tarif. Under Hensyn hertil, men ganske særligt paa Grund af den stærkt voksende udenlandske Konkurrence, har Flertallet foreslaaet en Forhøjelse af den nuværende Beskyttelse, hvilken Forhøjelse dog maasse vil kunne dæmme noget op for Udlandets Overproduktion, medens den næppe paa Grund af den betydelige indenlandske Konkurrence vil medføre en Prisstigning for Forbrugerne.

Mindretallet foreslaar under Løbe-Nr. 164 for Fodtøj og naadlet Arbejde til saadant en Told af 1 $\mathbb{D}$. 50 $\mathbb{D}$. Dgsaa hos Mindretallet har det været under Overvejelse at gaa til en Deling af denne Position. Folketinget har jo i sin Tid foreslaaet en saadan Deling, endog i tre Bægtklasser, og de stærkt varierende Værdier paa finere og simplere Fodtøj kunde synes at anbefale en saadan Tariffering. Indgaaende Undersøgelser have imidlertid tilstrækkelig godtgjort, at ethvert Forsøg paa ved Hjælp af Bægtklasser at ramme